

KAZLŲ RŪDOS SAVIVALDYBĖS MERAS

POTVARKIS DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO KAZLŲ RŪDOS SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO

2024 m. vasario d. Nr. MV-
Kazlų Rūda

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 25 straipsnio 1, 5 dalimis, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013-05-02 įsakymu Nr. B1-336 „Dėl gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietose tvarkos aprašo patvirtinimo“, nuostatomis:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Kazlų Rūdos savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisykles (pridedama).
2. N u r o d a u Bendrajam skyriui paskelbti šį potvarkį Teisės aktų registre ir savivaldybės interneto svetainėje.

Šis įsakymas per vieną mėnesį nuo įteikimo dienos gali būti skundžiamas pasirinktinai Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyriui (adresu: Laisvės al. 36, 44240 Kaunas) Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo nustatyta tvarka arba Regionų administracinio teismo Kauno rūmams (adresu: A. Mickevičiaus g. 8A, 44312 Kaunas) Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Savivaldybės meras

Mantas Varaška

GYVŪNŲ LAIKYMO KAZLŲ RŪDOS SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Kazlų Rūdos savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų / savininkų / globėjų / veisėjų pareigas; draudžiamus veiksmus; bendruosius gyvūnų laikymo reikalavimus; specialiuosius ūkinių gyvūnų, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir bepriziūrių gyvūnų laikymo reikalavimus; reikalavimus bitynams ir bičių laikytojams; reikalavimus gyvūnų veisimui ir vežimui bei jų prekybai; sanitarijos, higienos ir veterinarijos reikalavimus; gyvūnų augintinių apskaitos tvarką Kazlų Rūdos savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijoje esančiose kaimo (kaimų, miestelių ir viensėdžių) ir miesto gyvenamosiose vietovėse.

2. Šios Taisyklės reglamentuoja visų fizinių ir juridinių asmenų (toliau – Asmenys) elgesio su gyvūnais bendruosius principus, gyvūnų savininkų ir kitų asmenų teises, pareigas ir interesus. Visi Kazlų Rūdos savivaldybės teritorijoje gyvenantys Asmenys privalo laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ patvirtinto Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo (toliau – Gyvūnų laikymo tvarkos aprašas), šių Taisyklių ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų įsigijimą, laikymą, priežiūrą, registravimą, veisimą, vežimą, pardavimą ir t. t. reikalavimų.

3. Visas kitas šiose Taisyklėse nenumatytas nuostatas nustato Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymas, su juo susiję kiti teisės aktai, Savivaldybės tarybos sprendimai, mero potvarkiai bei administracijos direktoriaus įsakymai.

4. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, kačių, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymui, Gyvūnų laikymo tvarkos aprašui ir šioms Taisyklėms.

5. Šios Taisyklės netaikomos laukiniams gyvūnams, medžioklinių veislių šunims, kurie turi būti laikomi tik pagal taisykles, kurias nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos, ir laboratoriniams gyvūnams.

6. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo nepriežiūrimas ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – ūkinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Biologinio saugumo priemonės – veterinarinės sanitarijos priemonės, kuriomis užkrečiamosios ligos sukėlėjui užkertamas kelias patekti į gyvūnų laikymo vietą ar medžioklės plotų vienetą arba būti perneštam iš užkrėstos gyvūnų laikymo vietos ar medžioklės plotų vieneto į kitas gyvūnų laikymo vietas ar medžioklės plotų vienetus ir sukelti užkrečiamąją ligą.

Bitės – naminiai gyvūnai, tradiciškai laikomi žmonių poreikiams tenkinti. Bitės sąlyginai pavojingos žmonėms ir gyvūnams.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gaišena – nugaišusio ar nugaišinto gyvūno kūnas.

Gyvenamoji vietovė – urbanizuota vietovė, turinti nustatytas ribas.

Gyvenamosios patalpos – patalpos, kurios pagal Nekilnojamojo turto kadastrę įrašytas duomenis laikomos gyvenamosios paskirties patalpomis.

Gyvūnas – bet kokios rūšies domestikuotas ar laukinis gyvūnas, įskaitant ūkinius gyvūnus ir gyvūnus augintinius.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Gyvūno augintinio laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno augintinio savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūnų augintinių registras – valstybės registras, kuriame registruojami mikroschemomis paženklinti gyvūnai augintiniai.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūno augintinio ženklėjimas – gyvūno augintinio žymėjimas išoriniu ženklu, tatuiruote ar mikroschema.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis bepriziūrių ir bešeimininkų gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa, ir (ar) Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nustatytais atvejais laikinuoju gyvūnų laikymu.

Gyvūnų globos namai – asmuo, turintis teisės aktų nustatytus reikalavimus atitinkančias patalpas, kuriose gyvūnai laikomi, kol nugaiš (išskyrus atvejus, kai dėl gyvūnų sveikatos būklės ar agresyvumo juos būtina nugaišinti), bešeimininkiai ir bepriziūriai gyvūnai – kol bus surasti nauji savininkai, sužeisti ar sergantys laukiniai gyvūnai – kol juos bus galima išleisti į laisvę.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūno nugaišėjimas – gyvūno nužudymas veterinariniais vaistais.

Gyvūno nužudymas – gyvybės atėmimas gyvūnui.

Gyvūno registravimas – gyvūno duomenų įrašymas į tam tikrą gyvūnų registro duomenų bazę.

Gyvūno suluošinimas – veiksmai ar neveikimas, dėl kurių sužalojamos gyvūnų kūno dalys ir (ar) organai ir (arba) atsiranda žalingų liekamųjų reiškinių jo fizinei ir (ar) psichikos sveikatai.

Gyvūnų vedimas – trumpalaikis vedimas iš vienos vietos į kitą.

Gyvūnų vedžiojimas – ilgalaikis buvimas, vaikščiojimas apibrėžtoje teritorijoje.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – Savivaldybės teritorijos gyvenamojoje vietoje nustatyta vieta su arba be įrenginių gyvūnams vedžioti, išleisti palakstyti ar pažaisti.

Kovinis šuo – kovoms išvestos veislės šuo, įrašytas į Kovinių šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Kovinio šuns mišrūnas – negrynavėslis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra kovinis šuo.

Laikinoji gyvūnų globa – asmens veikla, kuria užtikrinama bešeimininkų ar bepriziūrių gyvūnų gerovė ir apsauga, kol bus nustatytas jų savininkas ar laikytojas, laikantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.61 straipsnio 3 dalyje nustatytų terminų.

Pasiutligė – ūminė virusinė liga, pasireiškianti encefalomielitu ir sunkiais nervų sistemos sutrikimais.

Pasiutlige užsikrėtęs gyvūnas – gyvūnas, kuriam po laboratorinio tyrimo patvirtinta pasiutligės diagnozė.

Pasiutligei imlus gyvūnas – mėsėdžių būrio dykaraginių, kiaulinių, arklinių, elnių ar kupranugarinių (lot. Carnivora, Bovidae, Suidae, Equidae, Cervidae ar Camelidae) šeimos

gyvūnas, galintis užsikrėsti pasiutligės sukėlėju, susirgti pasiutlige ir būti šios ligos sukėlėjo nešiotoju, platintoju.

Pavojingas šuo – pavojingos veislės šuo, įrašytas į Pavojingų šunų veislių sąrašą, kurį tvirtina Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktorius.

Pavojingo šuns mišrūnas – negrynaveislis šuo, kurio bent vienas iš tėvų yra pavojingas šuo.

Savininko valda – juridškai įteisintas žemės plotas (kiemas, sodas, daržas, ariama žemė, pievos, miškas, vandens telkiniai ir kt.).

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais ūkininkavimo tikslais.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Viešoji vieta – aikštė, parkas, skveras, paplūdimys, daugiabučio namo kiemas, valstybės ir savivaldybės institucijos, švietimo, socialinių paslaugų, sveikatos priežiūros, prekybos, viešojo maitinimo, apgyvendinimo, poilsio ir pramogų organizavimo ir kitas paslaugas teikianti įstaiga, taip pat teritorija, statinys ar patalpa, kuriuose asmenys gali laisvai lankytis.

7. Kitos šiose Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme, Lietuvos Respublikos žemės įstatyme, Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatyme, Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme bei kituose gyvūnų gerovę ir apsaugą bei jų laikymą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

II SKYRIUS GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

8. Gyvūnų laikytojai privalo veddami, vedžiodami, vadeliodami arba būdami su gyvūnais viešojoje vietoje, kitam asmeniui priklausančioje žemės valdoje, turėti reikiamas priemones (maišelius, semtuvus ar kitas tinkamas priemones) gyvūnų ekskrementams surinkti.

9. Gyvūnų laikytojas, įskaitant Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytas pareigas, privalo:

9.1. užtikrinti, kad jų laikomi šunys, katės, šeškai ir (ar) kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip nustatyta Pasiutligės kontrolės tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės tvarkos aprašo patvirtinimo“, ir turėti dokumentus, kuriais patvirtinamas tokių gyvūnų vakcinavimas nuo pasiutligės;

9.2. nedelsiant pranešti apie pasiutlige ar kita užkrečiamąją ligą įtariamą (-us) užsikrėtusį (-ius) gyvūną (-us) Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybos teritoriniam padaliniiui (toliau – VMVT teritorinis padalinys) nemokamu telefonu 1879 arba el. paštu info@vmvt.lt;

9.3. atskirti įtariamą pasiutlige užsikrėtusį gyvūną nuo kitų gyvūnų, užtikrinti, kad jis neturėtų kontaktų su žmonėmis ir kitais gyvūnais, jį laikyti uždaroje ar stebėjimui skirtose patalpose arba laikymo įrangoje ir stebėti jo elgesį iki atskirų VMVT teritorinio padalinio darbuotojų nurodymų gavimo.

9.4. nuolat rūpintis gyvūno sveikata. Laikomi gyvūnai turi būti sveiki. Ligoti gyvūnai turi būti nedelsiant gydomi. Sergantys gyvūnai neturi kontaktuoti su sveikais gyvūnais.

9.5. gyvūnams išsituštinus ar kitaip priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, nedelsiant surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus teršalus. Šio papunkčio nuostata netaikoma asmenims su negalia, turintiems šunis pagalbininkus ir galintiems pateikti asmens su negalia pažymėjimą ir šunis pagalbininko akreditaciją patvirtinantį dokumentą ar jų kopijas, kurie dėl ryškių judėjimo funkcijų sutrikimų fiziškai neturi galimybių surinkti ekskrementų ar kitų teršalų ir šalia kurių nėra lydinčio asmens.

9.6. nelaikyti ir nepalikti be priežiūros gyvūnų dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz., balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt.;

9.7. užtikrinti, kad teisės aktuose nustatytais atvejais vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“;

9.8. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 su visais pakeitimais ir 2011 m. vasario 25 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 142/2011, kuriuo įgyvendinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės, ir Tarybos direktyva 97/78/EB dėl tam tikrų mėginių ir priemonių, kuriems netaikomi veterinariniai tikrinimai pasienyje pagal tą direktyvą, su visais pakeitimais. Gyvūnų laikytojai gyvūnų augintinių gaišenas privalo tvarkyti pagal Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimus, patvirtintus Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišenų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“, arba jas laidoti savo privačioje valdoje ar Savivaldybės administracijos įsteigtose gyvūnų augintinių kapinėse;

9.9. laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, Europos konvencijos dėl namuose laikomų gyvūnų apsaugos, Gyvūnų laikymo tvarkos aprašo, šių Taisyklių ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų laikymą, jų priežiūrą, vežimą, prekybą ir t. t., nuostatų;

9.10. užtikrinti, kad laikomi gyvūnai nekeltų grėsmės žmonių ramybei, nedarytų žalos asmenų sveikatai, gyvybei, nuosavybei, aplinkai, nepažeistų kitų asmenų teisių ar teisėtų interesų, nesužeistų kitų gyvūnų;

9.11. užtikrinti, kad viešojoje vietoje jų vedami, nešami ar kitaip naudojami gyvūnai nekels grėsmės kitiems asmenims, gyvūnams, jų sveikatai, gyvybei ir asmenų, valstybės ar savivaldybių turtui;

9.12. įgyvendindamas nuosavybės teisę į gyvūną, laikytis gyvūnų apsaugą ir jų laikymą nustatančių įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimų, Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso bei Lietuvos Respublikos civilinio kodekso nustatyta tvarka atlyginti gyvūnų padarytą žalą.

10. Gyvūno laikytoju negali būti asmuo, kuris:

10.1. yra baustas už administracinius nusižengimus, numatytus Administracinių nusižengimų kodekso 346 straipsnio 16 dalyje, ir iš kurio buvo konfiskuoti visi gyvūnai, – 2 metus įsiteisėjus nuobaudai;

10.2. yra baustas už administracinius nusižengimus, numatytus Administracinių nusižengimų kodekso 346 straipsnio 17, 18, 19 dalyse, ir iš kurio buvo konfiskuoti visi gyvūnai, – 4 metus įsiteisėjus nuobaudai;

10.3. yra teistas už nusikalstamos veikos, nurodytos Baudžiamojo kodekso 310 straipsnyje, padarymą ar atleistas nuo baudžiamosios atsakomybės pagal Baudžiamojo kodekso 310 straipsnį šio kodekso 38, 39, 40 straipsniuose nurodytais pagrindais, – vykdant teismo sprendimą ir 10 metų įvykdžius teismo sprendimą.

11. šių Taisyklių 10 punkto 1 ir 2 papunkčiai taikomi atžvilgiu tų gyvūnų rūšių, prieš kurioms priklausančius gyvūnus asmuo naudojo neteisėtus veiksmus ir už šiuos veiksmus buvo patrauktas administracinė atsakomybė, visi šie gyvūnai buvo konfiskuoti, šio punkto 3 papunktis taikomas visų gyvūnų rūšių atžvilgiu.

III SKYRIUS DRAUDŽIAMAI VEIKSMAI

12. Draudžiama žiauriai elgtis su gyvūnais ir juos kankinti, bet kokiomis priemonėmis tiesiogiai ar netiesiogiai propaguoti ir skatinti žiaurų elgesį su gyvūnais, jų kankinimą, kurstyti smurtą prieš gyvūnus kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme.

13. Asmenims, įskaitant Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatyme nurodytus draudžiamus veiksmus, draudžiama:

13.1. vestis, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai, atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir gyvūnus vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti pritvirtintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

13.2. gyvūnus vedžioti kapinėse, švietimo ir sveikatos apsaugos įstaigų teritorijose, žaidimo ir sporto aikštelėse, stadionuose, pliažuose. Vedžioti gyvūnus arba leisti jų vedžiojamiems gyvūnams eiti į vaikų žaidimo aikšteles, gėlynus, alpinariumus ir dekoratyviniais augalais apsodintus plotus. Draudžiama gyvūnus vestis ir neštis į valstybines institucijas, prekybos ir paslaugų įstaigas;

13.3. šunis išleisti vienus į lauką, į laiptines, bendrojo naudojimo balkonus, nepriklausomai nuo to, ar šunys su pavadėliu ir antsnukiu, ar be jų;

13.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro (lesalo) ar skysčių;

13.5. laikyti gyvūnus uždaroje transporto priemonėje ar patalpoje be gryno oro ar ventiliacijos;

13.6. šerti bepriežiūrius, bešeimininkius, laukinius gyvūnus viešosiose, bendrojo naudojimo vietose ar patalpose, daugiabučių namų balkonuose, mėtant maistą, jo likučius iš balkonų, per langus ar panašiai;

13.7. maudyti, prausti gyvūnus fontanuose, šaltiniuose, o viešuosiuose uždaruose vandens telkiniuose, upėse – nustatytu maudymosi sezono metu;

13.8. gyvūnų priežiūrai semti smėlį iš vaikų žaidimo dėžių ar dėžių su smėliu, skirtų barstyti šaligatviams žiemą, tvarkyti kapinėms, gesinti gaisrams, pilti į šias dėžes smėlį su gyvūnų ekskrementais;

13.9. laikyti gyvūnus ant daugiabučių gyvenamųjų namų stogų, atviruose balkonuose, rūsiuose ir kitose bendrojo naudojimo ar pagalbinėse patalpose, sudaryti sąlygas gyvūnams patekti į nurodytas vietas ar patalpas;

13.10. laikyti gyvūnus bendroje virtuvėje, daugiabučių namų laiptinėse, rūsiuose, koridoriuose, bendrojo naudojimo ar butų balkonuose, parduotuvėse, mėsos, kulinarijos gaminių cechuose, skerdyklose, viešojo maitinimo, gydymo įstaigose;

13.11. daugiabučiuose namuose be specialaus Aplinkos ministerijos leidimo draudžiama laikyti ne kambarinius paukščius, nuodingus roplius, vabzdžius, plėšriuosius žvėris;

13.12. ūkinės paskirties gyvūnus (išskyrus šunis) draudžiama laikyti (ganyti) skveruose, parkuose, pakelėse ir kitose bendrojo naudojimo teritorijose, dviejų butų ir daugiabučiuose namuose, šių namų balkonuose, rūsiuose, pusrūsiuose, palėpėse ir kitose patalpose;

13.13. vesti šunis su jiems nepritaikytais antsnukiais, antkakliais ar pavadėliais.

14. Gyvūną vežti liftu galima tik tada, jei tam neprieštaruja žmonės, esantys lifte.

IV SKYRIUS BENDRIEJI GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

15. Kiekvienas gyvūnas privalo būti laikomas ir prižiūrimas gyvūno rūšį, amžių, fiziologiją ir elgseną atitinkančiomis sąlygomis, pagal gyvūnų laikymą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus, užtikrinant, kad nebūtų varžoma gyvūno judėjimo laisvė ir gyvūnui nebūtų keliamas nepatogumo jausmas, skausmas ar kančia.

16. Gyvūnus laikyti ar juos prižiūrėti gali kiekvienas veiksnius fizinis asmuo. Asmenys, kurių veiksnumas yra teismo apribotas, gali įsigyti, laikyti gyvūnus tik turėdami rūpintojo sutikimą.

17. Gyvūnams laikyti turi būti sudaromos tinkamos, jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo sąlygos (patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo).

18. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiamos veterinarijos paslaugos.

19. Gyvūnai, kurie laikomi lauke, turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

20. Pastatuose, kuriuose laikomi gyvūnai, turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams ilsėtis ar pakreikta tinkamų pakratų.

21. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, nekenksmingi, be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

22. Gyvūnai turi būti šeriami (lesinami) jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologinius poreikius atitinkančiais laiko tarpais.

23. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

24. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnų šėrimo (lesinimo) ir girdymo įrangos, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis, atsigerti visi gyvūnai.

25. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti nuolat laikomi tamsoje arba dirbtinėje šviesoje be poilsio pertraukų. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologiniams ir etologiniams poreikiams tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas tinkamas dirbtinis apšvietimas.

26. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi kartu.

27. Gyvūnai, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), turi būti laikomi taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

28. Gyvūnų laikymo vietoms, ypač aptvarams, voljerams, įrengti naudojamos medžiagos, gyvūnams laikyti ir prižiūrėti naudojama įranga, prie kurių jie gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos ir turi būti įrengtos taip, kad jas būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietas turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

29. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai turi atitikti statybos techninį reglamentą STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“, patvirtintą Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

30. Viešose, bendrojo naudojimo vietose galima vedžioti tik sveikus, nesergančius gyvūnus.

31. Jei gyvūnas pasimeta, gyvūno savininkas / laikytojas ar gyvūno globėjas apie gyvūno dingimą privalo informuoti Savivaldybės atitinkamos seniūnijos seniūną ir pranešti viešai (skelbimuose ir pan.).

32. Gyvūno savininkas / laikytojas ar gyvūno globėjas, negalintis prižiūrėti ir rūpintis gyvūnu, gali jį parduoti, dovanoti ar kitaip perleisti kitam gyvūną sutinkančiam laikyti asmeniui, galinčiam sudaryti tinkamas sąlygas gyvūno laikymui.

33. Vagystės, smurto, pagrobimo, ginkluoto užpuolimo atvejais gyvūno savininkas / laikytojas ar gyvūno globėjas turi teisę panaudoti gyvūną kaip gynybos priemonę.

34. Gyvūnai privačioje žemės valdoje laikomi, laikantis šių reikalavimų:

34.1. gyvūno savininkas / laikytojas ar gyvūno globėjas gyvūną gali laikyti savo žemės valdoje arba gavęs raštišką žemės valdos savininko sutikimą;

34.2. žemės valdoje gyvūnams laikyti skirti statiniai, kuriems pastatyti nereikia rengti projektavimo dokumentų, įrengiami ne arčiau kaip 3 metrų atstumu nuo kaimyninio sklypo, kelio ar šaligatvio ribos. Nurodytą atstumą galima pakeisti tik turint raštišką kaimyninių žemės valdų savininkų sutikimą;

34.3. privačiame name, kuriame gyvena kelios atskiros šeimos, gyvūną laikyti leidžiama tik gavus raštišką kitų šeimų pilnamečių narių sutikimą;

34.4. sarginiai šunys įstaigų, organizacijų teritorijose, automobilių stovėjimo aikštelėse, kituose objektuose turi būti laikomi voljeruose arba pririšti. Žemės valdos savininkas ar teritorijos valdytojas turi užtikrinti, kad laikomas šuo nekeltų grėsmės lankytojams;

34.5. uždaroje rakinamoje patalpoje (butuose, kitose gyvenamosiose patalpose, sandėliuose, ūkiniuose pastatuose ir kt.) šunys gali būti laikomi neprišti, o patalpos gali būti be perspėjimo ženklų;

34.6. voljeras, narvas ar kita laikymo įranga / statinys, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iššokti ar kitu būdu pabėgti;

34.7. kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

35. Gyvūnai daugiabučiuose namuose laikomi, laikantis šių reikalavimų:

35.1. bute leidžiama laikyti tik gyvūnus augintinius. Pradėti laikyti šunį ar katę daugiabučiuose namuose galima tik gavus kaimynų pilnamečių asmenų, kurių butai ribojasi sienomis, lubomis ir grindimis, raštišką sutikimą;

35.2. laikyti gyvūnus bute, kuriame gyvena kelios šeimos, leidžiama tik turint raštišką visų jame gyvenančių pilnamečių asmenų sutikimą. Gyvenamosios patalpos nuomininkai turi teisę laikyti gyvūnus tik gavę raštišką nuomotojo sutikimą;

35.3. bendrojo naudojimo patalpose gyvūnai, atsižvelgiant į veislės ar rūšies ypatumus, nešami specialiuose narveliuose, kuprinėse, ant rankų arba vedami su sutrumpintu iki 1 metro pavadėliu ir antsnukiu. Gyvūną vedantis asmuo turi užtikrinti viešąją rimtį, nesukelti grėsmės aplinkiniams žmonėms ir gyvūnams;

35.4. bute ar kitoje gyvenamojoje patalpoje leidžiama laikyti keletą gyvūnų, atsižvelgiant į minimalias gyvūnams augintiniams (šunims, katėms) skiriamo ploto normas (Taisyklių priedas).

V SKYRIUS SPECIALIEJI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

36. Ūkiniai gyvūnai privalo būti laikomi vadovaujantis Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2019 m. rugsėjo 20 d. įsakymu Nr. B1-690 „Dėl Ūkinių gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

37. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai privalo užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

38. Ūkinių gyvūnų savininkai ar jų laikytojai privalo laikytis teisės aktais nustatytų specialiųjų reikalavimų, taikomų tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti.

39. Ūkinių gyvūnų savininkai ar jų laikytojai, vykdydami gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, privalo užtikrinti:

39.1. biologinio saugumo priemonių reikalavimų laikymąsi:

39.1.1. kad į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkai ir (ar) bepriziūriai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

39.1.2. kad ūkinės paskirties gyvūnų laikymo gardai, loviai, ėdžios ir kiti įrengimai būtų reguliariai valomi, nuolat pašalinamas mėšlas, srutos ir nesuėsti ar išbarstyti pašarai (lesalai), kad nebūtų nemalonaus kvapo ir nepriviliotų musių ar graužikų;

39.1.3. kad ūkinės paskirties gyvūnų laikymo patalpose reguliariai būtų atliekama deratizacija, dezinfekcija, dezinfekcija;

39.1.4. kad ūkiniai gyvūnai būtų šeriami (lesinami) tik saugiais pašarais (lesalais) ir girdomi tinkamu vandeniu ar kitais skysčiais;

39.1.5. kad ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti;

39.1.6. kad ūkinių gyvūnų savininkas ar jų laikytojas turi registruoti visus gyvūnams suteikto gydymo atvejus ir kiekvienos apžiūros metu rastų nugaivusių gyvūnų skaičių;

39.2. kad ūkiniai gyvūnai būtų šeriami (lesinami) tik saugiais pašarais (lesalais) ir girdomi tinkamu vandeniu;

39.3. kad, ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

40. Ūkiniai gyvūnai palaidi gali būti laikomi tik uždaroje jų savininko ar laikytojo valdoje. Atviroje savininko ar laikytojo valdoje ūkiniai gyvūnai laikomi taip, kad nepadarytų žalos greta esančių valdų savininkų nuosavybei, nepažeistų kitų asmenų teisių ir interesų. Už savo valdų ribų ūkiniai gyvūnai vedami tik su pavadėliu (kiaulės bei paukščiai laikomi tik aptvaruose);

41. Ūkinių gyvūnų savininkai ar laikytojai turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos, vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo

patvirtinimo“.

42. Ūkinių gyvūnų prekybą reglamentuoja Prekybos ūkiniais gyvūnais tvarkos aprašas, patvirtintas Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2015 m. gruodžio 11 d. įsakymu Nr. B1-1093 „Dėl prekybos ūkiniais gyvūnais tvarkos aprašo patvirtinimo“.

VI SKYRIUS REIKALAVIMAI BITYNAMS IR BIČIŲ LAIKYTOJAMS

43. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos tik sveikos bitės.

44. Bičių laikytojai turi laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų naujos redakcijos Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

45. Bičių laikytojas turi suženklinti visus bityne esančius avilius, nurodant ant jų avilio numerį. Prie įėjimo į žemės valdos, esančios savivaldybių gyvenamosiose vietovėse, teritoriją, kurioje nuolat ar laikinai laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 20 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“, ant kurio ar prie jo turi būti nurodytas bičių laikytojo telefono numeris ir elektroninis paštas, jei turi.

46. Bitynai turi būti įrengiami, kaip nustatyta Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 6 ir 7 punktuose.

47. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojams leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

47.1. 2,5 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje jie bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

47.2. 1 km atstumu nuo kitų bičių laikytojų žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

48. Bičių laikytojams atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų medžių ar krūmų, nei nurodyta Aprašo 28 punkte, galima tik tuo atveju, jei jie turi žemės valdos, kurioje pasėti medingieji augalai ar pasodinti medingieji medžiai ar krūmai, valdytojo raštišką sutikimą.

49. Siekdami užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, bičių laikytojai turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

50. Bičių laikytojai apie avilių su bičių šeimomis apžiūros, medkopio ar kitų bityno priežiūros darbų atlikimą medunešio laikotarpiu turi iš anksto žodžiu įspėti asmenis, esančius žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, ir už jos ribų, kurie galimai gali nukentėti nuo bičių.

51. Bičių laikytojai, turintys bitynus Savivaldybės teritorijos gyvenamosiose vietovėse, bičių skraidymo (nežiemojimo) laikotarpiu privalo užtikrinti, kad:

51.1. nuo jų įrengtų avilių su bičių šeimomis, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams su bičių šeimomis netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta ne žemesne kaip 2 m aukščio tvora (medine, vieline, metaline, plastikine ar pan.) arba apsodinta ne žemesniais kaip 2 m aukščio augalais;

51.2. avilių lakos būtų atgręžtos į jų žemės valdos centrą, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemesniame kaip 2 m aukštyje virš žemės paviršiaus;

51.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių

laikytojai turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdų savininkai ar naudotojai leidžia jiems laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

51.4. aviliai bityne turi būti sustatyti taip, kad prie jų būtų galima netrukdomai prieiti, kruopščiai apžiūrėti, sutvarkyti aplinką.

52. Bičių laikytojai privalo:

52.1. nedelsiant pranešti VMVT teritoriniam padaliniui, kurio kontroliuojamojoje teritorijoje yra bitynas, apie Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 28 punkte nurodytų bičių užkrečiamųjų ligų ir kenkėjų įtarimą;

52.2. gali į bityną įvežti bičių (įskaitant perus) arba bičių produktų, skirtų naudoti bitininkystėje, tik iš bitynų, kuriuose laboratoriniais tyrimais nenustatytos Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 28 punkte nurodytos bičių užkrečiamosios ligos ir kenkėjai;

52.3. turi užtikrinti užkrėstų bičių šeimų gydymą ir biologinio saugumo priemonių taikymą bityne.

52.4. laikytis Bitynų, bičių produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų III, IV ir V skyrių nuostatų.

53. Jei bičių laikytojai medunešio metu perveža avilius su bičių šeimomis į kitą vietą, jie apie tai nedelsiant turi informuoti VMVT teritorinį padalinį, kurio kontroliuojamojoje teritorijoje yra nuolatinė bityno vieta, ir VMVT teritorinį padalinį, kurio kontroliuojamoje teritorijoje numatoma laikinai pastatyti avilius su bičių šeimomis.

54. Bitynų valstybinę veterinarinę kontrolę atlieka VMVT teritorinis padalinys.

VII SKYRIUS

SPECIALIEJI GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMO REIKALAVIMAI

55. Gyvūnai augintiniai turi būti laikomi nepažeidžiant Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 6 straipsnio 1 dalies nuostatų.

56. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai turi būti laikomi, vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašu, patvirtintu Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. B1-290 „Dėl Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

57. Voljeras, narvas ar kiti įrenginiai, kuriuose laikomi šunys, turi būti tokio aukščio ir įrengti taip, kad juose laikomi šunys negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

58. Kai šunys laikomi pririšti, jie turi būti rišami taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomi, ribos.

59. Šunims, kurie laikomi lauke, prieinamoje vietoje turi būti įrengtos būdos ar kitos vietos (slėptuvės), kuriose jie galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų. Šuns būdos ar kitos vietos (slėptuvės) dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, turi būti toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būdos ar kitos slėptuvės turi būti pakeltos nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo, siekiant užtikrinti šunų poilsio vietų apsaugą nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdų ar kitų vietų (slėptuvių) angas uždengti, kad į jas nepatektų krituliai.

60. Žemės valdoje šunys gali būti laikomi nepririšti, jei užtikrinama, kad šunys iš jos neišeis (pvz., žemės valdoje, aptvertoje tvora su įrengtais vartais, kuriais užtikrinama, kad šunys iš žemės valdos neišeis). Tokiu atveju matomoje vietoje (pvz., prie vartų) turi būti įspėjamasis ženklas su ar be užrašo, pvz., „Atsargiai, šuo!“, o prie tokios žemės valdos įėjimo rekomenduojama įrengti priemonę (pvz. skambutį) žemės valdoje esantiems asmenims pakviesti.

61. Šunis rekomenduojama vedžioti gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jų nėra, – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešojoje vietoje vedami laikant už pavadėlio

ir su antsnukiu ar be jo. Jei vedžiojant (vedant) šunis šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šunys negalėtų pasiekti žmonių ar gyvūnų ir nekeltų jiems grėsmės. Šunų laikytojai, vaikščiodami su savo gyvūnais augintiniais viešojoje vietoje, įskaitant gatves, neturi leisti jiems šlapintis ant pastatų, laikinų statinių, skulptūrų, aplinkos meno kūrinių, tuštintis ir šlapintis gėlynuose.

62. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomu ženklu su ar be užrašo, pvz., „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šunų laikytojai, vedžiodami savo augintinius uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje, gali užtikrinti, kad jų šunys nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei neišeis iš aikštelės, šunys gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, išskyrus šių Taisyklių 9.4 papunktyje nurodytus asmenis su negalia, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų ekskrementus ir kitus teršalus.

63. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą su visais pakeitimais, laikytojai turi turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas teisėtas tokių gyvūnų įsigijimas.

VIII. SKYRIUS GYVŪNŲ AUGINTINIŲ APSKAITOS TVARKA

64. Siekiant užtikrinti įsigyjamų, veisiamų ir parduodamų (perduodamų) gyvūnų augintinių atsekamumą, gyvūnų augintinių veisėjai turi tvarkyti gyvūnų augintinių apskaitą.

65. Gyvūnų augintinių veisėjai Gyvūnų augintinių registre, atitinkamame žurnale ir (ar) elektroninėje laikmenoje turi registruoti šiuos veisimui naudojamų gyvūnų augintinių ir jų palikuonių duomenis (duomenys, kurių nėra galimybės registruoti Gyvūnų augintinių registre, turi būti registruojami atitinkamame žurnale ir (ar) elektroninėje laikmenoje), nepriklausomai nuo to, ar gyvūnai augintiniai parduodami (perduodami) ar toliau laikomi jų pačių:

65.1. veisimui naudojamo gyvūno augintinio rūši, veislę, lytį, mikroschemos numerį (jeigu suženklinta); šunų, kačių ir šeškų nurodoma kergimo ar sėklinimo data ir mikroschemos numeris (kergimo atveju nurodoma patino ir patelės mikroschemos numeris, o sėklinimo atveju – patelės ir, jei yra žinomas, patino mikroschemos numeris);

65.2. gyvūno augintinio palikuonio (-ių) rūši, veislę, atvedimo ar išperėjimo datą, lytį, mikroschemos numerį (jeigu suženklinta) ir gyvūno augintinio motinos mikroschemos numerį (jeigu suženklinta);

65.3. duomenis apie gyvūno augintinio gydymą, jam atliktas veterinarines procedūras (pvz.: kastracija, gydymas, vakcinacijos data, vakcinos pavadinimas ir kt.) ir (ar) jo nugaišimą.

66. Gyvūnų augintinių veisėjai gali parduoti (perduoti) tik Gyvūnų augintinių ženklinimo ir registravimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2015 m. gruodžio 29 d. įsakymu Nr. 3D-959 „Dėl Gyvūnų augintinių ženklinimo ir registravimo taisyklių patvirtinimo“, nustatyta tvarka poodine mikroschema paženklintus ir į Gyvūnų augintinių registrą įregistruotus šunis, kates ir šeškus.

67. Gyvūnų augintinių veisėjai, parduodami (perduodami) gyvūną augintinį (šunį, katę ar šešką) pirkėjui (gavėjui), pirkėjui (gavėjui) turi perduoti ir dokumentą (-us), patvirtinantį (-čius) gyvūno augintinio tapatybę, jeigu toks (tokie) yra.

IX SKYRIUS GYVŪNŲ AUGINTINIŲ VEISIMAS, PREKYBA, VEŽIMAS

68. Asmenys, užsiimantys versliu gyvūnų augintinių veisimu, privalo užtikrinti reikalavimų, patvirtintų VMVT direktoriaus 2013-07-30 įsakymu Nr. B1-508 „Dėl veterinarijos reikalavimų gyvūnų augintinių veisėjams patvirtinimo“ laikymąsi ir teisės aktuose nustatytais atvejais turėti veterinarinį patvirtinimą bei įregistravimą pagal VMVT direktoriaus 2005 m. kovo 1 d. įsakymo Nr. B1-146 „Dėl Valstybinės veterinarinės kontrolės subjektų, išskyrus maisto tvarkymo subjektus,

veterinarinio patvirtinimo ir įregistravimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ nuostatas.

69. Gyvūnų augintinių savininkai, išskyrus asmenis, užsiimančius versliniu gyvūnų augintinių veisimu, privalo užtikrinti, kad jų laikomi gyvūnai augintiniai nesidaugintų, išskyrus atvejus, kai jie užtikrina gyvūnų augintinių jauniklių perdavimą naujiems savininkams (neįskaitant jų perdavimo gyvūnų globėjui) arba rūpinasi jais patys.

70. Draudžiama vesti genetiškai nevisaverčius gyvūnus augintinius su akivaizdžiai matomomis genetinėmis ligomis, apsigimimais ar patologijomis.

71. Draudžiama kryžminti skirtingų laukinių rūšių gyvūnus, taip pat laukinių ir gyvūnų augintinių rūšių gyvūnus, išskyrus pagal patvirtintas programas atliekamus mokslinius eksperimentus.

72. Įtarus ar nustatius, kad gyvūnas augintinis serga, jis nedelsiant turi būti atskiriamas nuo kitų gyvūnų augintinių, užtikrinant jo fiziologinius ir etologinius poreikius. Sergantiems gyvūnams augintiniams turi būti suteikiama veterinarinė pagalba. Sergančius ar nusilpusius gyvūnus augintinius draudžiama kergti / sėklinti.

73. Šunys, katės, šeškai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai augintiniai turi būti vakcinuojami, kaip nustatyta Pasiutligės kontrolės tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės tvarkos aprašo patvirtinimo“, pagal vakcinų pakuotės lapelyje ir apraše pateikiamus nurodymus ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas jų vakcinavimas nuo pasiutligės.

74. Gyvūnų augintinių veisėjai teisės aktų nustatyta tvarka registruoja savo veiklą Gyvūnų augintinių registro duomenų bazėje.

75. Gyvūnai augintiniai gali būti:

75.1. parduodami (perduodami) veisimo vietoje;

75.2. parduodami Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka patvirtintose prekiautojo gyvūnais augintiniais patalpose;

75.3. iš veisimo vietos pristatomi į pirkėjo (gavėjo) nurodytą vietą.

76. Draudžiama parduoti ar kitaip perleisti nuosavybės teises į gyvūnus augintinius jaunesniems negu 16 metų amžiaus asmenims be jų tėvų (globėjų) sutikimo.

77. Draudžiama parduoti neženklintus ir neregistruotus gyvūnus augintinius, kuriems teisės aktų nustatyta tvarka taikomas privalomas ženklavimas ir registravimas.

78. Gyvūnai augintiniai privalo būti vežami taip, kad kelionės metu nesusižalotų, nepatirtų nereikalingo streso ir būtų užtikrintas jų saugumas. Transporto priemonių konteineriai, kuriuose vežami gyvūnai augintiniai, turi būti pakankamo ploto ir aukščio, atsižvelgiant į gyvūnų augintinių rūšį, dydį ir planuojamos kelionės pobūdį. Šiuos konteinerius draudžiama dėti ant viešojo transporto priemonių sėdynių.

79. Viešuoju transportu galima vežti tik gyvūnus augintinius. Viešuoju transportu vežamas gyvūnas augintinis neturi trikdyti kitų keleivių.

80. Asmuo, vežantis gyvūną augintinį, privalo:

80.1. ilgesnio vežimo metu gyvūną augintinį reguliariai maitinti ir girdyti;

80.2. nedelsdamas išvalyti gyvūno augintinio priterštą vietą ir apie tai informuoti vairuotoją;

80.3. turėti gyvūno augintinio skiepavimo (vakcinavimo) pažymėjimą bei kitus teisės aktais nustatytus dokumentus.

X SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

81. Bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikina globa, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimas savininkams ir dalyvavimas gyvūnų globos organizacijų rengiamuose bešeimininkų kačių populiacijos mažinimo programose Savivaldybėje įgyvendinama Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo bei Gyvūnų laikymo aprašo nustatyta tvarka.

82. Gyvūnų globėjai turi laikytis Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 15 straipsnio, Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2014 m. birželio 2 d. įsakymu Nr. B1-486 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globėjams ir globos namams patvirtinimo“ ir Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2004 m. lapkričio 24 d. įsakymo Nr. B1-1015 „Dėl Veterinarijos reikalavimų gyvūnų globos namams patvirtinimo“ su visais pakeitimais ir papildymais pripažinimo netekusiu galios“.

83. Asmuo, priglaudęs bešeimininkį ar bepriežiūrį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) gyvenamosios vietovės seniūnui.

84. Atsiradus savininkui, gyvūnas grąžinamas, kai savininkas apmoka gyvūno laikymo išlaidas.

85. Asmenims draudžiama:

85.1. palikti gyvūną be šeimininko ar priežiūros;

85.2. bešeimininkius ir bepriežiūrius gyvūnus laikyti, leisti veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose;

85.3. bešeimininkius ir bepriežiūrius gyvūnus naudoti tyrimo ir mokymo tikslams.

86. Savivaldybės administracija, dalyvaudama bešeimininkių kačių populiacijos mažinimo programose, atsižvelgdama į gyvūnų globos organizacijų rekomendacijas, nustato bešeimininkių kačių šėrimo vietas. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti parenkamos nuošaliau nuo gyvenamųjų ar visuomeninių pastatų, kad bešeimininkės katės galėtų netrikdomos paėsti. Bešeimininkių kačių šėrimo vietos turi būti pažymėtos aiškiai matomu, ne mažesniu kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklu su užrašu, pvz., „Savivaldybės patvirtinta bešeimininkių kačių šėrimo vieta Nr. ...“.

87. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkių kačių šėrimo vietą (surinkti pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt.).

88. Bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą gali organizuoti ir vykdyti juridinis asmuo, kuris vykdo gyvūnų globos ir priežiūros veiklą, laikydamasis šiose Taisyklėse ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų.

89. Gaudant bešeimininkes kates turi būti užtikrinta, kad jos patirs kiek įmanoma mažesnę stresą ir nebus padaryta žalos jų sveikatai.

90. Bešeimininkių kačių skiepijimą, sterilizavimą ar kastravimą gali atlikti tik veterinarijos gydytojai, turintys veterinarinį išsilavinimą ir licenciją.

91. Paskiepyta, sterilizuota ar kastruota katė paleidžiama toje pačioje vietoje, kurioje buvo sugauta. Asmenys, vykdančys bešeimininkių kačių populiacijos mažinimą, turi kaupti ir saugoti duomenis apie paskiepytas, sterilizuotas ar kastruotas kates ir jų skaičių. Šią informaciją asmenys privalo pateikti suinteresuotoms institucijoms pagal jų prašymus.

XI SKYRIUS

SANITARIJOS, HIGIENOS IR VETERINARIJOS REIKALAVIMAI

92. Visos asmens sveikatos priežiūros įstaigos, į kurias pateko žmogus, nukentėjęs nuo gyvūno (pvz., apkandžiotas, apdraskytas ir pan.), nustatyta tvarka privalo informuoti Kazlų Rūdos savivaldybės visuomenės sveikatos biurą ir VMVT teritorinį padalinį. Gyvūnų savininkas, jų laikytojas ar globėjas privalo suteikti nukentėjusiajam ar jį lydintiui asmeniui būtiną informaciją apie gyvūną, jo savininką ir kitus reikiamus duomenis.

93. Jei gyvūnas nugaišo dėl nežinomų priežasčių, būtina išsaugoti gaišeną gyvūno savininko, gyvūno laikytojo ar gyvūno globojo bute ar žemės valdoje ir apie tai skubiai pranešti VMVT teritoriniam padaliniiui arba privačiam veterinarijos gydytojui.

94. Už gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų tvarkymą atsakingas teritorijos, kurioje rasta gaišena, savininkas. Jei gyvūnų augintinių ir kitų gyvūnų gaišenų savininką įmanoma identifikuoti

(pvz., gyvūnas turi antkaklį, tatuiruotę ir pan.) jis privalo prisiimti atsakomybę už gyvūnų gaišenu tvarkymą.

95. Jei naminio gyvūno gaišena randama viešojoje vietoje, radęs asmuo privalo nedelsiant pranešti Savivaldybės atitinkamos seniūnijos seniūnui, jei gaišena laukinio gyvūno – vietinio medžiotojų būrelio medžiotojams.

XII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

96. Renginių su gyvūnais (parodų, sporto varžybų, rungtynių, mugių, aukcionų, cirko vaidinimų ar programų, konkursų, filmų, laidų, reklamų ar kitų viešųjų renginių, kuriuose naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų) organizatoriai turi laikytis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymo Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“ reikalavimų.

97. Asmenys, pažeidę Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo, šių Taisyklių bei kitų teisės aktų reikalavimus, atsako Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

98. Gyvūnų savininkai, gyvūnų laikytojai ar nukentėję asmenys nedelsdami turi pranešti VMVT teritoriniam padaliniui ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė, šeškas ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

99. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, gyvūnų globos organizacijoms apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir bepraežiūrius gyvūnus ir apie jiems žinomus žiaurus elgesio su gyvūnais atvejus.

100. Kol bus priimtas ir įsiteisės teismo sprendimas arba byla ne teismo tvarka nagrinėjančios institucijos ar pareigūno sprendimas dėl gyvūno konfiskavimo, Savivaldybės administracijos direktoriaus įgaliotas asmuo, dalyvaujant VMVT teritorinio padalinio veterinarijos gydytojui ir policijos pareigūnui, jeigu būtina užtikrinti viešąją tvarką, turi paimti tokį gyvūną ir perduoti jį gyvūnų globėjui ar kitam paimtą gyvūną galinčiam laikinai laikyti gyvūnų laikytojui arba kitokiu būdu užtikrinti tinkamą gyvūno laikymą. Siekiant nutraukti gyvūno kančias, iš gyvūno savininko ar laikytojo paimtas suluošintas ar sunkiai sergantis gyvūnas, neprašant gyvūno savininko ar laikytojo sutikimo, VMVT teritorinio padalinio veterinarijos gydytojo sprendimu gali būti nugaišinamas. Gyvūno gydymo, laikino laikymo, nugaišinimo ar gaišenos tvarkymo išlaidas atlygina gyvūno laikytojas arba savininkas, kuris kankino ar žiauriai elgėsi su gyvūnu. Kilęs ginčas dėl šių išlaidų atlyginimo ar jų dydžio nustatymo, taip pat gyvūno nuosavybės teisės nustatymo ar laikymo fakto pripažinimo sprendžiamas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

101. Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo nuostatų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių gyvūnų veisimą, laikymą, prekybą ir t. t., vykdymą kontroliuojantys pareigūnai bei asmenys, nurodyti šių Taisyklių 103 punkte, turi teisę:

101.1. įeiti į butą, kitas patalpas, teritorijas, kur yra laikomi gyvūnai, turėdami Teismo sprendimą ar gavę to pastato ar teritorijos savininko sutikimą, jei įtariama, kad nesilaikoma Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo ir šių Taisyklių;

101.2. reikalauti iš gyvūnų savininkų / laikytojų dokumentų, informacijos ir paaiškinimų gyvūno laikymo klausimais;

101.3. teikti pranešimus teisėsaugos institucijoms, kad asmenys būtų patraukti atsakomybėn už šių Taisyklių bei kitų teisės aktų reikalavimų pažeidimus;

101.4. pateikti teismui ieškininį pareiškimą, kad jis būtų skubiai išnagrinėtas, jei dėl savininko / laikytojo kaltės gyvūnui (-ams) gresia neišvengiama žūtis nuo bado, troškulio, žemos ar aukštos temperatūros ar kitų nuo gyvūno savininko / laikytojo priklausančių aplinkybių;

101.5. pažeidėjams surašyti administracinio teisės pažeidimo protokolą ar skirti nuobaudas;

101.6. perduoti gyvūnus laikinai globai ir organizuoti gyvūnų paėmimo iš gyvūnų savininkų, globėjų ar laikytojų procedūras.

102. Gyvūnų savininkai ar jų laikytojai privalo įstatymuose nustatyta tvarka atlyginti visas išlaidas, susijusias su jiems priklausančių gyvūnų padaryta žala žmonių sveikatai, jų ir valstybės turtui. Žala atlyginama Lietuvos Respublikos teisės aktuose nustatyta tvarka.

103. Konfliktines situacijas, kilusias dėl gyvūnų įsigijimo ir laikymo, sprendžia tam atvejui nagrinėti Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu sudaryta komisija.

104. Taisyklėse nustatytų reikalavimų laikymosi kontrolę užtikrina Savivaldybės meras. Teisę surašyti administracinių teisės pažeidimų protokolus už taisyklių nesilaikymą turi Savivaldybės administracijos direktoriaus tam įgalioti specialistai ir Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse nurodyti pareigūnai.

105. Asmens patraukimas atsakomybėn neatleidžia jo nuo prievolės laikytis šių Taisyklių bei kitų teisės aktų, pašalinti pažeidimo pasekmes ir atlyginti visus dėl to atsiradusius nuostolius.

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

2 lentelė

Eil. Nr.	Gyvūno augintinio rūšis	Vienam gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus grindų plotas gyvenamosiose patalpose*, m ²	Gyvūnui augintiniui, kuris nuolat laikomas laikymo įrangoje ar verslinio gyvūnų augintinių veisimo vietos patalpoje, skiriamas minimalus grindų plotas**, m ²		Minimalus guolio plotas patelei su jaunikliais, m ²	Minimalus plotas gyvūnų augintinių vadai, vyresnei kaip 8 savaičių amžiaus, m ²	
			vienam	kiekvienam papildomam		iki 4 gyvūnų	daugiau kaip 4 gyvūnai
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Katė						
1.1.	iki 5,5 kg	6	4	2	0,7	2	3
1.2.	per 5,5 kg	8	6	4	1	4	5
2.	Šuo:						
2.1.	iki 10 kg	10	4 / 8***	2 / 4***	0,7	2	3
2.2.	iki 20 kg	15	4 / 15***	2 / 7***	1	3	6
2.3.	iki 40 kg	20	6 / 25***	2 / 12***	1,5	4	8
2.4.	per 40 kg	30	6 / 30***	3 / 15***	2	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniai kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne mažiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpiau kaip 30 minučių, antra ploto norma – kurie laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, ir nėra išvedami pasivaikščioti.

DETALŪS METADUOMENYS

Dokumento sudarytojas (-ai)	Kazlų Rūdos savivaldybė
Dokumento pavadinimas (antraštė)	DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO KAZLŲ RŪDOS SAVIVALDYBĖS TERITORIJOS GYVENAMOSIOSE VIETOVĖSE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO
Dokumento registracijos data ir numeris	2024-02-29 Nr. MV-58
Dokumento gavimo data ir dokumento gavimo registracijos numeris	-
Dokumento specifikacijos identifikavimo žymuo	ADOC-V1.0
Parašo paskirtis	Pasirašymas
Parašą sukūrusio asmens vardas, pavardė ir pareigos	Mantas Varaška Meras
Parašo sukūrimo data ir laikas	2024-02-29 10:26
Parašo formatas	Ilgalaikio galiojimo (XAdES-XL)
Laiko žymoje nurodytas laikas	2024-03-01 00:02
Informacija apie sertifikavimo paslaugų teikėją	EID-SK 2016
Sertifikato galiojimo laikas	2022-11-30 12:45 - 2027-11-29 23:59
Informacija apie būdus, naudotus metaduomenų vientisumui užtikrinti	-
Pagrindinio dokumento priedų skaičius	0
Pagrindinio dokumento pridedamų dokumentų skaičius	0
Programinės įrangos, kuria naudojantis sudarytas elektroninis dokumentas, pavadinimas	Elpako v.20240213.2
Informacija apie elektroninio dokumento ir elektroninio (-ių) parašo (-ų) tikrinimą (tikrinimo data)	Tikrinant dokumentą nenustatyta jokių klaidų (2024-04-05)
Elektroninio dokumento nuorašo atspausdinimo data ir ją atspausdinęs darbuotojas	2024-04-05 nuorašą suformavo Liutauras Parachonka
Paieškos nuoroda	-
Papildomi metaduomenys	-